

Parlem amb Juan Manuel Jimenez Sanchez,
docent a l'Escuela Internacional de Protocolo de Madrid
(per Josep Solà i Parés)

**“No ens hem de guiar pel copet a l'espatlla després
d'un acte, sinó per haver aconseguit els objectius
marcats en l'esdeveniment”**

Trajectòria acadèmica i professional

Juan Manuel Jiménez Sánchez és llicenciat en dret per la *Universidad Complutense de Madrid*, tècnic Superior en Protocol i Relacions Institucionals, per l'*Escuela Internacional de Protocolo* i la *Universidad Miguel Hernández de Elche*; i Especialista en protocol i organització d'esdeveniments esportius, per la *Universidad Politécnica*, el *Consejo Superior de Deportes* i l'*Escuela Internacional de Protocolo*.

En els darrers anys ha format part dels departaments de protocol de l'Eurobasket 2007, els Jocs Mediterranis d'Almeria 2005, organització de reunions de Ministres amb motiu de la presidència Europea, eliminatòries de la Copa Davis i la Fed. Cup, ...

Ha estat responsable de protocol de l'empresa DETECSA i actualment treballa com a docent a l'*Escuela Internacional de Protocolo*.

Juanma, com i quan comences a treballar amb el Protocol i les Relacions Institucionals?

Les meves primeres experiències van ser de pràctiques en esdeveniments fa uns 10 anys, mentre estudiava.

Defineix Protocol amb una paraula o una frase.

Ordre i precedència.

Un bon cap / un bon cap de Protocol i Relacions Institucionals ha de ser una persona ...

... molt activa i amb molta mà esquerra.

Em podries definir quines són les funcions del professional del Protocol?

- Saber gestionar la imatge no verbal de la cúpula de la institució.
- Tenir clares les precedències.
- Saber les diferents tècniques protocol·làries de gestió d'esdeveniments.
- Saber dirigir correctament un grup humà.

Quin consell donaries a la gent que està estudiant Protocol oa la que ara està començant en aquesta professió?

Que tinguin molta paciència, que una cosa en la teoria i una altra la pràctica, però que la una ha de ser acompanyada de l'altra, i que tinguin molta, molta mà esquerra i poder de negociació.

Quines noves disciplines / àrees / estudis creus que són necessaris per a un bon professional del Protocol del segle XXI?

Crec que els coneixements sobre l'estructura empresarial i política són vitals, a més d'estudis de comunicació, màrqueting, idiomes ...

Tens la impressió que el món del Protocol ha tingut l'evolució que esperaves?

Efectivament ha evolucionat, ja no és la rectitud d'abans, si bé, hi ha alguns aspectes que han d'avançar més.

Quina opinió tens del futur del Protocol i les Relacions Institucionals?

El futur crec que és esperançador i positiu, no en va, la societat té com un dels seus pilars fonamentals la imatge, i en això tenim molt a dir.

El Protocol i les noves tecnologies. Creus que fan la feina més fàcil o simplement diferent?

En la majoria dels casos, més fàcil.

La normativa, tant autonòmica com estatal, respon a les necessitats actuals? En quin sentit hauria de renovar?

La normativa és la que és, i modificar-la serà complicat, ja que molta de la normativa tracta sobre les precedències, i aquestes reflecteixen el poder reial, de manera que el consens serà molt complicat.

Les normatives autonòmiques i locals, han d'estar fonamentades en les pròpies tradicions i cultures del lloc, però deixant clar que mai han de xocar amb les estatals quan es creuin.

Et sents valorat en el teu treball?

Amb caràcter general sí, encara que no ens hem de guiar pel copet a l'espatlla després d'un acte, sinó per haver aconseguit els objectius marcats en l'esdeveniment.

Ens pots explicar alguna anècdota o situació compromesa que hagi viscut relacionada amb el protocol?

Va ser en el lliurament de medalles de l'Eurobasket celebrat al nostre País, l'any 2007. En el moment de fer lliurament de les medalles a l'equip espanyol, que havia quedat subcampió, les autoritats que havien de fer el lliurament van decidir que no volia sortir a lliurar-les, de manera que hi va haver un moment crític en què tenia les medalles, els jugadors, el públic, l'speaker amb els noms de les autoritats que havien de lliurar ... però no tenia ningú per entregar-les. Al final, les va lliurar el president de la RFEB, que acabava de lliurar les de bronze juntament amb el primer ministre de Lituània. Van ser uns segons força angoixant, però al final va sortir tot, i ningú es va adonar.

Ens donaries algun consell?

Estar preparat i treballar d'acord amb les directrius de l'esdeveniment, no dels colors.

Alguna cosa més?

És un treball molt sacrificat, que requereix de moltes hores i dedicació, però que enganxa i et permet viure situacions que molts només poden somniar.
